

NOVINKY

43

Říjen-prosinec
2024

ZPRAVODAJ SO
ročník 9

*

www.so-novinky.obadalek.cz

Web sponzoruje Václav Obadálek - Bobr.

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Čtyřicáté druhé elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

(*5. ledna 1925 †15. 4. 2019)

V dubnu 2024 uplynulo 5 let
od odchodu sestry Ivy Vaňkové - Ivavy,
skautské činovnice a instruktorky,
z tohoto světa.

OBSAH

Přání ke konci roku 2024 a do NR 2025

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Hanácká družina/Lesnická klubovna 17. 7. 24
Hanácká družina na JeLŠ / vzpomínka 21. 8. 1968
Pražská družina se sešla dne 10. 9. 2024
XXXIII. výroční schůze SO v Praze

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Internetový rozhovor s jubilantem Pégyum
Seminář ELŠ v únoru 2025 v Praze
Vzpomínka na br. Miloše Blažka - Merkura

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Stopy zakladatele (výňatek)

NAVŽDY ODEŠLI

Ing. Rudolf Zlobický – Čudla z Teplic
Eliška Danielová ze Znojma
Dr. Dana Seidlová - Pirátka z Prahy
Ing. Jaroslav Hrabec – Tavi z Uher. Hradiště

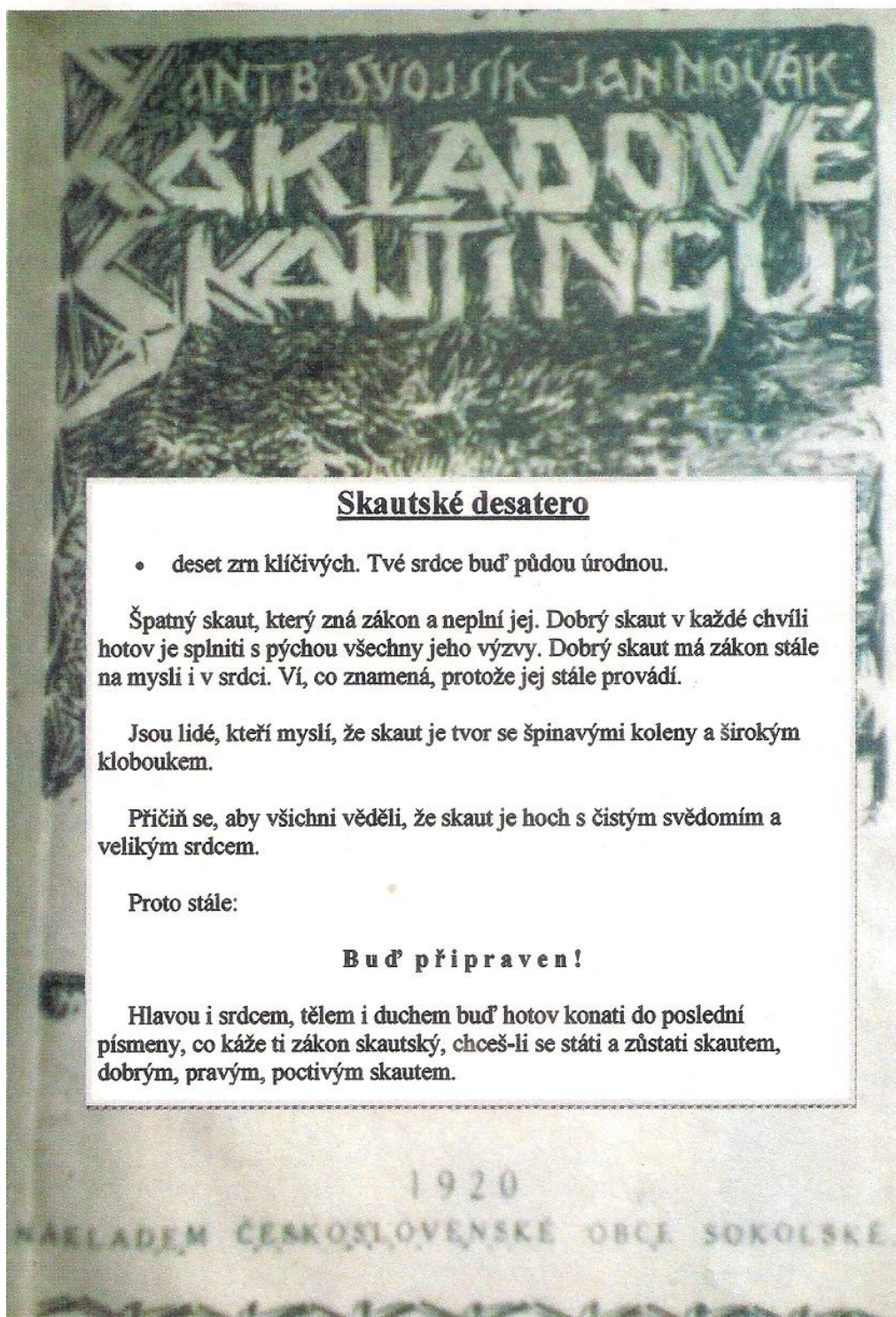
PŘED UZÁVĚRKOU

15 let od odchodu Jiřího Žáčka - Goge
Skautský betlém

Zpravodaj obsahuje, na dřívější podnět ses. Ivavy, výňatek z překladu „Stopy zakladatele“.

VŠE DOBRÉ DO KONCE ROKU 2024! DO NR.2025 PŘIJMĚME ZNOVU PŘÁNÍ IVAVY:

Skautský nový rok 2015

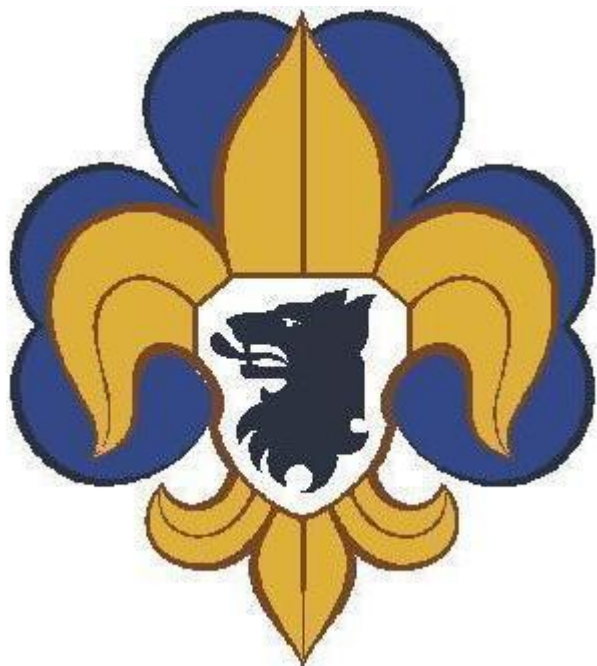

a zpět ke kořenům skautingu

Doc.PhDr. D.IVAŇKOVÁ, CSc.
HOSTĚNICE 153
664 04 MOKRÁ

žřeje

Jrara

Skautský zákon zní:

1. Skaut je pravdomluvný.
2. Skaut je věrný a oddaný.
3. Skaut je prospěšný a pomáhá jiným.
4. Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta.
5. Skaut je zdvořilý.
6. Skaut je ochráncem přírody a cenných výtvorů lidských.
7. Skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců.
8. Skaut je veselé mysli.
9. Skaut je hospodárný.
10. Skaut je čistý v myšlení, slovech i skutcích.

Dívky a ženy používají znění v ženském rodě.

Viz zdroj (a některá znění ze světa):

https://cs.scoutwiki.org/Skautsk%C3%BD_z%C3%A1kon .

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Družinovka Hanácká

17.7.2024

LESNICE

V jedné z kluboven je i malá dílnička na rukodělky, které jsou doménou bratra Havrana, instruktora JeLŠ. Jak v seriálu o Arabele zazněl klubovnou kouzelný zvoneček rádce družiny, který oznamoval začátek družinovky. Ze Zápisu OR SO zaznělo zamyšlení a novinky z rady. Rádce také přečetl jména nových členů SO, kteří jsou navrženi ke schválení Výroční schůzí SO v září v Praze.

Družinovka byla ve skautském domově, který z ruiny (domku váhy JZD) do současné podoby zbudoval br. Šrom-Havran s partou skautských nadšenců.

Probraly se akce družiny, které se uskutečnily, i to co nás čeká v druhé půli roku. V srpnu se 21. 8. sejdem na tábořišti Jesenické LŠ, kde spolu s frekventanty vzpomene na smutný srpen roku 1968. A protože některé akce pořádá naše družina spolu se Zlínskou družinou, čeká nás v říjnu výprava do Zlína.

Hanácká družina SO na JeLŠ

21.srpna 2024

Olšanské Hory

Tradičně jsme strávili tento den, smutný den našich dějin, na tábořišti JeLŠ na Olšanských Horách nedaleko Horních Studének. Mnozí z nás jsou absolventy této LŠ. Ale i instruktory. Další nová skautská generace mohla vyslechnout životní osudy těchto Svojsíkovců. Vyslechnout vzpomínky pamětníků dávných skautských dobrodružství.

Mnohým už jejich zdravotní stav nedovolil se této akce zúčastnit. Ale jakoby tu byli s námi. Tisknu levici, J. Frič - Norek.

Zápis ze schůzky Pražské družiny SO dne 10. 9. 2024

Sešli jsme se v počtu 7 bratrů a 2 sester, jako obvykle v zasedačce na Celnici a první slokou Junácké hymny jsme při plamínku svíčky dnešní setkání zahájili.

Minutou ticha jsme uctili památku sestry **Dany Seidlové - Pirátky**. Zemřela 12.8.2024 ve věku 94 let.

Dana Seidlová - Pirátka, za svobodna Guthová (příbuzná s Guthem Jarkovským), se narodila 12. prosince 1929 v Čáslavi. Otec Gaston Guth byl lesním správcem na loveckém sídle knížete Schwarzenberga, na zámku Hraběšín.

V roce 1944 se musela rodina z popudu nacistické nucené správy zámku vystěhovat do tvrze ve Vlachově Březí. Zde se dočkali osvobození americkou armádou. Po válce zaměstnali jejího otce Schwarzenbergové na zámku Orlík. Dana studovala gymnázium v Praze, kde ji Vlasta Koseová přivedla k dívčímu skautingu. V roce 1948, v době komunistického převratu, po odmaturování vystudovala obor porodní asistentky v Liberci. Rodinu převrat v roce 1948 tvrdě postihl, protože když Schwarzenbergové opustili republiku, otec přišel o práci a komunisté ztěžovali Guthovým jejich existenci „protože pracovali pro buržoazii“.

Dana nemohla vystudovat vysněnou medicínu (vyloučili ji po čtyřech měsících studia).

Po událostech roku 1968 se v roce 1969, již provdaná Dana Seidlová, rozhodla se svou rodinou emigrovat do Německa a poté do Švýcarska. Dlouhá léta žila ve Švýcarsku, v exilovém skautingu organizovala skautské tábory pro děti nejen ze Švýcarska, ale také z Německa, Francie a později i z USA. Posledních devět táborů po sametové revoluci (1990–1999) organizovala také jen pro české děti. Přispívala svými články do Zpravodaje Čechů a Slováků ve Švýcarsku. Udržovala spojení s rodným Československem a podporovala myšlenky Charty 77.

Po listopadu 1989 se vrátila do Čech a zapojila se do našeho skautingu. Byl jí udělen čestný doktorát jako významné emigrantce, které totalitní režim zabránil ve studiích. Dočkala se přijetí Václavem Havlem na Pražském hradě a provázela ho na oficiální cestě do Švýcarska v listopadu 1990.

Celý život pracovala jako zdravotní sestra. Byla velice skromná a nijak nezdůrazňovala své zásluhy. Knížky, které vydala, popisují život v Čechách, kdy musela čelit několika nepříznivým osudům, i život ve Švýcarsku. Byla to statečná, odvážná žena, která nezapřela skautské myšlenky.

V roce 2017 se natrvalo přestěhovala do Prahy. V roce 2019 byla vyznamenána skautským Řádem Stříbrného trojlístku.

„Na schůzky Pražské družiny SO docházela, dokavad jí to zdraví dovolilo. Poslední roky trávila v Domově třetího věku Zity Kabátové v Praze, s rádkyní družiny Amálkou byly v častém kontaktu, často si telefonovaly - vždy se zajímala o sestry i bratry z naší družiny a chtěla vědět, co podnikáme“.

Doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle byla ses. Pirátka vyznamenána roku 1996. Její památka zůstane zachována v rámci samotného Svojsíkova oddílu.

Amálka ještě oznámila, že sestře Aleně Šedivé - Áje by bylo 29.8.1924 - 100 let ???! Po předchozí naší domluvě na družinové schůzce a po poradě s organizačním zpravodajem Junáka, bylo sestře Áje ukončeno členství v Junáku - z důvodu předpokládaného úmrtí a to ke dni kdy by dovršila 100 let věku. Je mi nesmírně líto, že jsme sáhli k tomuto nepříjemnému aktu, ale sestra Ája figurovala na našem seznamu jako „mrtvá duše“ více jak 10 let a přes veškeré úsilí se jí nepodařilo dohledat.

Následovala chvílka pro dnešní citáty:

„Neberte život příliš vážně, stejně z něho nevyváznete živí.“

Elbert Hubbard americký spisovatel, nakladatel, výtvarník a filozof 1856-1915

„Tajemstvím života je sedmkrát padnout a osmkrát vstát.“

Paulo Coelho brazilský textař a spisovatel 1947

„Hymna života

Život je šance - využij ji
Život je krása - obdivuj ji
Život je blaženost - užívej ji
Život je sen - uskutečni ho
Život je výzva - přijmi ji
Život je povinnost - naplň ji
Život je hra - hrej ji
Život je bohatství - ochraňuj ho
Život je láska - potěš se s ní
Život je záhada - pronikni ji
Život je slib - splň ho
Život je smutek - překonej ho
Život je hymna - zpívej ji
Život je boj - přijmi ho
Život je štěstí - zasluj si ho
Život je život - žij ho.“

Matka Tereza římsko-katolická jeptiška 1910-1997

Na dotaz „Kdo že dnes napíše zápis“ následovalo ticho (jako obvykle) a všichni hledali cosi na podlaze a sluch se asi také všem náhle zhoršil, tedy jen do té doby kdy se dobrovolník našel. 😊

Amálka popřála mnoho zdraví všem kteří budou slavit v září a říjnu narozeniny

v září: Vašek Nehasil – 12.9. – 68 let
Roman Havránek – Mánek – 19.9. – 90 let
Kamil Budera – Akim – 28.9. – 85 let
v říjnu: Pavel Husník – Kennedy – 29.10. – 73 let

Následovalo dlouhatánské vyprávění o sestřích a bratřích kteří nemohli dnes a někteří i trvale dorazit na naši schůzku. Nejen rádkyně, ale i mnoho dalších je s nimi tak různě v kontaktu a tak se pozdravujeme navzájem a těšíme se na občasné návštěvy a častější telefonáty. Je moc dobře, že jsme ve spojení a dáváme o sobě vědět. Pozdravy byly vyřízeny od všech a jsou opětovány.

Úvod to byl dlouhý, Amálce se již lepilo patro na suterén a tak ráda předala slovo všem ostatním, neb tato schůzka měla být (a také byla) povídavá o tom jak jsme se měli o prázdninách.

Hrabalka byla v Chorvatsku kde letos bylo příšerné horko, větríček nezafoukal a také tam prý podražilo. Přesto si to užila a nabrala sil do dalších dnů (stále pracovních). Také připomněla, že se pořádá sbírka na Lavičku pro Windyho – viz příloha.

Kennedy si liboval, že v Krušných horách zpřístupnily další části podzemních chodeb a notoval si se Šéfíkem, pro kterého jsou Krušné hory srdcová záležitost.

Chobot byl tři týdny na táboře s vlčaty a táboření si jak se patří užíval jak se patří.

Vašek se pochlubil výletem na Kokořín, který absolvoval se svou čtyřletou vnučkou Doubravkou a vzpomínal na své dětství v Janově Vsi na Mělnicku.

Amálka byla jako dosud každý rok na táboře se skautkami a světluškami a také si to moc pěkně užila.

Rysák nám předal pozvánku ke „Dni stromů“ kterou pořádají společně s Vlkem a prchal na okresní radu.

Pak jsme různě vzpomínali na vylomeniny kterých jsme se dopouštěli v dětství v partách kamarádů a kamarádek když nebyly mobily a často ani televize. Hráli jsme si venku, učili se samostatnosti a navazovali přátelství které vydrželo až do dnešních dnů – často to byla přátelství skautská.

Amálka ještě připomenula Výroční **schůzku na Vinohradech v sobotu 21. září** – což je již za 11 dní. Abychom vše stačili připravit, sejdeme se ve Zdravotním ústavu již **v 9:00 hod.** Na vrátnici o nás budou vědět a pustí nás dál, zvláště když budeme jako vždy v kroji.

Protože tentokrát někteří z nás odcházeli dříve, večerku jsme zpívali v malém kroužku hned vedle stolu. Společně jsme uklidili nádobí, dojedli přichystané dobroty a spěchali ke svým domovům.

Příští schůzka družiny bude v úterý 12.listopadu v 16:00 opět zde v Celnici

zapsala: Amálka

foto: ani jedno, nějak jsme si nikdo nevzpomněl

Přílohy

Pamětní lavička Václava Noska – Windyho

Před pěti lety nečekaně odešel na věčnost velký znalec skautské historie a sběratel Václav Nosek – Windy.

Nepřehlédnutelná postava 30 let porevolučního skautingu a světa J. Foglara. Novinář, publicista, popularizátor historie, člen vedení Junáka a Sdružení přátel J. Foglara.

Zemřel v kraji svých rodinných kořenů, u Police nad Metují, kam se pravidelně vracel.

Jak sbírka pomůže?

Právě do těchto míst chceme zasadit Windyho **ručně vyřezávanou dřevěnou lavičku**, která spolu s informační tabulkou **bude připomínat jeho život a dílo**.

Odhalení lavičky proběhne 28. září 2024 v Polici n. Metují, sraz ve 13.13 hod u skautské klubovny – Na Babí 165.

Vybrané finanční prostředky jsou určeny na výrobu a osazení lavičky, informační ceduli a upomínkové předměty. Pokud se podaří vybrat více peněz, budou použity na šíření Windyho odkazu.

Připomínku organizují **Windyho přátelé**, skauti z Police n. Metují a Královéhradeckého kraje, **Klub skautských sběratelů Junáka** a **Skautský archiv**.

POZVÁNKA

na akci OS Praha 4 ke „Dni stromů“

„Královská obora“

v sobotu 5. října 2024

PROGRAM: *Návštěva Královské obory* (lidově zvané *Stromovka*), která je jedním z nejvýznamnějších a největších pražských přírodně krajinářských parků. V 19. století prodělala krajinářskou přeměnu z obory na veřejný park a je významnou sbírkou dřevin.

Sraz: 13:00 hod před stanicí Metra C–Holešovice (u bistra McDonald)

Těšíme se na setkání

Rys, Robert a Vlk

Redakční úprava – Kamzík

XXXIII. Výročka SO

21. září 2024

PRAHA

Program
XXXIII. Výroční schůze Svojsikova oddílu
21. září 2024

10:00 Privítání
Zahájení
1. sloka Junácké hymny

Připomenutí zemřelých

Zamyšlení

Uvítání a představení nových členů z r. 2023

Hlasovací blok: souhlas s navrženými za r. 2024

Finanční zpráva
Presentace Čestných let
Hosté

10:30 – 11:15 Přestávka

11:20 Promluva *do Mikro*
do Pau

Poděkování

Tentokrát byla účast na výroční schůzi viditelně menší, než obvykle.

Snímky jsou od br. J. Friče - Norka, které zpracoval do fotolistů.

**Zápis z XXXIII. výroční členské schůze Svojsíkova oddílu
dne 21.9.2024
v posluchárně Zdravotního ústavu v Praze 10.**

**Přítomno: 65 členů SO (44 bratrů a 21 sester)
6 hostů (4 skautky a 2 skauti)**

Omluveno bylo 116 členů, 54 členů se neozvalo

Schůze SO zahájila sestra vůdkyně Marie Kůsová - Madla v 10:00 hodin, přivítala přítomné sestry a bratry. Společně jsme zazpívali 1.slokou Junácké hymny a sestra Madla přivítala sestru místonáčelní Johanu Volavkovou - Józku a zároveň i sestru čestnou vůdkyni SO Hanu Bouzkovou.

Poté jsme minutou ticha uctili zemřelé sestry a bratry, kteří nás opustili od loňského září. Bylo to 9 bratrů a 8 sester - jejich jména najdete ve „Zprávě vůdkyně“ - příloha č. 1

Sestra místonáčelní Józka vyřídila pozdrav od Náčelnictva Junáka a přiblížila nám strategii a cestu, kterou se chce hnutí ubírat v dalších letech. Zmínila i velkou pomoc, kterou odvádějí skautští dobrovolníci při letošních povodních, které postihly mnoho rodin v naší zemi, před několika dny.

Zamyšlení sestry vůdkyně:

„Čest a svědomí“ příloha č. 2

Madla se zde zamýšlí nad mravními hodnotami, které jsou nám, skautům, velice blízké.

Milou povinností bylo přivítání nových členů, kterým jsme v loňském roce odsouhlasili členství ve SO - viz tabulka

Seznam nových členů SO v roce 2024

<i>Bohuslavský Jaroslav - Bob</i>	1956	z Červeného Kostelce	<i>dr. 6</i>
<i>Coufal Pavel - Chobot</i>	1956	z Prahy	<i>dr. 1</i>
<i>Fránek Stanislav - Stop</i>	1954	z Jedovnice	<i>dr. 7</i>
<i>Obadálek Václav - Bobr</i>	1961	z Prahy	<i>dr. 1</i>
<i>Ouředník Stanislav - Děda</i>	1947	z Chodova	<i>dr. 4</i>
<i>Pfeifer Petr - Pažout</i>	1962	z Přeštic	<i>dr. 4</i>
<i>Pořízek Jan - Bobr</i>	1958	z Blanska	<i>dr. 7</i>
<i>Pospíšil Pavel - Mamut</i>	1975	z Břestu	<i>dr. 10</i>
<i>Rind Kamil - Kajman</i>	1955	z Hradce Králové	<i>dr. 6</i>
<i>Janoušková Kateřina - Káča</i>	1972	z Prahy	<i>dr.1</i>

<i>Kutznerová Helena – Šikulka</i>	1942	<i>z Hradce Králové</i>	<i>dr. 6</i>
<i>Matoušková Ludmila – Zavla</i>	1947	<i>z Dobrušky</i>	<i>dr. 6</i>
<i>Rindová Hana – Vínea</i>	1956	<i>z Hradce Králové</i>	<i>dr. 6</i>
<i>Roszyncová Marie</i>	1941	<i>z Rychnova nad Kněžnou</i>	<i>dr. 6</i>
<i>Svěráková Zdena – Andy</i>	1956	<i>ze Skutče</i>	<i>dr. 6</i>
<i>Vojtěšková Jana – Hop</i>	1955	<i>z Hradce Králová</i>	<i>dr. 6</i>

Bohužel dnešní schůze se nezúčastnili všichni noví členové. Moc nás to mrzí. Všem, nejen přítomným, přejeme, aby se jim mezi námi líbilo a našli, spolu s námi ostatními, další stupeň na skautské cestě.

Následovala volba nových kandidátů navržených v roce 2024. Sestra vůdkyně navrhla, abychom o všech kandidátech hlasovali, jako vždy, přímou volbou an blok, neboť se o jejich přijetí rozhodovalo na družinových schůzkách a souhlas rádců družin je dostatečným doporučením. Protože nebyl nikdo proti, všichni souhlasili a nikdo se nezdržel, bylo odhlasováno přijetí nových členů jednomyslně. Jména kandidátů - viz tabulka:

Seznam kandidátů do SO schválené na Členské schůzi SO 21.9.2024:

Titul	Příjmení	Jméno	Přezdívka	Bydliště	Rok narození	družina
Ing.	Heřmánek	Milan		Teplice	1958	5
	Hrabina	Petr	Kobra	Zlín	1957	10
	Hrdlička	Leoš	Leonardo	Zlín	1967	10
	Jirout	Libor	Akela	Pardubice	1957	6
	Kaňka	Václav	Fox	Sedlčany	1938	2b
	Kučinski	Stanislav	Staňa	Ostrava – Poruba	1964	9
	Mastík	Jiří	Roby	Pardubice	1947	6
RNDr.	Mikula	Aleš		Pozořice	1954	7
	Novák	Michal	Bobr	Vinařice	1971	2b
Mgr.	Ryba	Karel	Mýval	Vracov	1973	7
	Rychta	Pavel	Paulo	Opava	1955	9
	Šafář	Karel	Kája	Boskovice	1954	7
	Záleský	Luděk	Wabi	Střelice	1957	11
Ing.	Janečka	Vladimír	Bobor	Horné Srnie – SR	1943	8

	Benčová	Dana		Mikulovice	1958	8
	Hejhalová	Blanka		Odolena Voda	1973	1
Ing. ET Bc.	Kupková	Miriam	Čakanka	Libeznice	1973	1
	Lingová	Stanislava	Žýžala	Hodonín	1957	7
	Marešová	Ladislava	Želva	Praha 7	1957	6
	Plesková	Marie	Včelka	Bystrovany	1956	8
Mgr.	Rybová	Martina	Tatka	Vracov	1971	7
	Šimková	Libuše	Jitřenka	Rýmařov	1956	9
	Veselá	Eliška		Teplice	1939	5
	Žáková	Alice		Kladno	1975	2b

Hospodář SO bratr Kamil Budera - Akim nás seznámil s **Hospodářskou zprávou za rok 2023** - viz příloha č. 3

Bratr Dušan Tichý - Dráb nás seznámil s upraveným zněním pro udělování **Čestných let služby**. K tomuto kroku se družinová rada rozhodla na základě mnoha dotazů a připomínek od členů SO. Bratr Dráp - právník byl požádán OR o vypracování nové směrnice, která byla několikrát připomínkována, až jsme ji mohli dnes předložit v konečné podobě i všem ostatním - viz příloha č. 4

Přestávku, která následovala, jsme využili jako vždy k občerstvení, o které se postaraly sestry z Pražské družiny, za pomoci skautek ze spřátelených středisek z Roztok a Odolene Vody. Mazat a zdobit jednohubky pomohly i některé příchozí sestry z mimopražských družin. Přestávka byla, ostatně jako vždy, využita hlavně k rozhovorům mezi příchozími, k pozdravům, povídání a vzpomínkami na společně prožité chvíle. Někteří se viděli opravdu po roce a měli si o čem povídat. Došlo i na fotografování - několik fotek posílám společně se zápisem.

Po přestávce nás již čekal poslední bod dnešního jednání a to zamyšlení bratra Libora Kvapila - Sira. Jednoduše nazvané „**Pro SO 2024**“ viz příloha č. 5. Bratr Sir je členem Hanácké družiny SO a jedním z nositelů nejvyššího skautského vyznamenání „Řádu stříbrného vlka“. Za jeho slova mu ze srdce děkujeme.

Ještě před bratrem Sirem vystoupil na vlastní přání bratr Miroslav Doubrava - Akela ze Zlínské družiny SO se svým zamyšlením - viz příloha č. 6

Sestra Vladka Hůlková - Amálka ještě požádala o to, zda by se členové družin zamysleli, zda chceme finančně pomoci některému skautskému oddílu, či středisku, které v důsledku povodní přišlo o klubovnu, či vybavení. Na oddílové radě v listopadu bychom se již mohli domluvit na částce, kterou bychom poslali na konkrétní adresu, tak jako jsme to udělali v případě střediska zasaženého tornádem.

Zprávy z družin najdete v příloze č. 7

Sestra vůdkyně zdůraznila, jak si nás všech nesmírně váží, poděkovala rádcům družin za jejich celoroční práci pro SO, Zdravotnímu ústavu za poskytnutí sálu, Pražské družině za pohoštění a všem těm, kteří napomohli ke zdárnému průběhu Výroční schůze. Popřála nám mnoho zdraví a sil do dalšího roku a řekla, že se budeme společně těšit na opětovné shledání.

Výroční schůzi jsme zakončili ve 11: 45 hodin 2. slokou Junácké hymny.

zapsala: Vladka Hůlková - Amálka
za správnost: Marie Kůsová - Madla

P.S.
jako vždy prosím:

O změnách adres, telefonů apod. prosím informujte:

sestru **Vladimíru Hůlkovou - Amálku**
(evidence členů SO) Nad Vinicemi 503
252 63 Roztoky
mobil: 608 530 207
e-mail: amalka.hulkova@seznam.cz

nebo

sestru **Marii Kůsovou - Madlu**
(vůdkyně SO) Sadová 21
161 00 Praha 6
mobil: 777 551 123
e-mail: madla.k@seznam.cz

Poznámka editora webu SO resp. editora Zpravodaje SO: přílohy jsou přístupné na stránce <https://so-novinky.obadalek.cz/sluzebni/>, pokud nebyly zveřejněny jiným způsobem.

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Rozhovor po internetu.

Kdo se ptá? Kamzík (Vladislav Jech)

Kdo odpovídá? Péguy (Jiří Čejka)

K: Vážený bratře Péguy, především Ti co nejsrdečněji blahopřeji k Tvému významnému Jubileu! Velice si vážím toho, že ve svých 95 letech si uchovááš svoji nezdolnost.

P: Děkuji a prosím, bratře Kamzíku, ptej se.

K: Mnoho skautů i skautek zná velkou řadu Tvých textů, ať již byly publikovány péčí Odbodu duchovní výchovy Junáka, Skautským oddílem Velená Fanderlika anebo v poslední době webem Svojsíkova oddílu. Měl jsi mimořádnou příležitost úzce spolupracovat s Tátou Plajnerem. Jak na to vzpomínáš?

P: V době, kdy mne bratr Rudolf Plajner občas navštívil v malé výzkumné chemické laboratoři Národního muzea, zpracovával bratr Plajner za spolupráce skautských expertů jednotlivá témata historie českého skautského hnutí. Některé díly mi zapůjčil, abych se s nimi seznámil a popřípadě je komentoval. Touto problematikou se vedle bratra Plajnera zabývali ještě i další skauti experti-pamětníci. Protože to přece jen probíhalo v době jistého utajení, byla husákovská normalizace, bylo třeba tomu podřídit celý systém práce a spolupráce. Bratr Plajner mě navštívil patnáctkrát. Většinou svoji návštěvu ohlásil předem, někdy přišel bez předchozího ohlášení. Pozoruhodná byla svým způsobem již jeho první návštěva. Jeho první slova byla *Jak jistě víš, socialistou jsem byl vždy, komunistou nikdy*. Bohužel jsem neměl možnost si naše rozhovory nahrávat, což považuji za velkou škodu. Naše rozhovory se věnovaly některým historickým problémům skautského hnutí, skautským idejím, osudům některých skautských osobností a samozřejmě také budoucnosti skautského hnutí u nás i ve světě. Většinou jsem bratru Plajnerovi kladl otázky, na které on odpovídal.

K: Avšak bratr Plajner „odešel do věčných lovišť“, nedožil se již třetí obnovy Junáka. Jak jsi tento fakt vnímal Ty?

P: Když se zdravotní stav br. Plajnera horšil, sledoval jsem stejně jako i jiní zprávy o jeho zdravotním stavu s obavami – ty se nakonec v červnu 1987 vyplnily. Bratr Plajner měl pohřeb v malé obřadní síni strašnického krematoria. Dostal jsem v den pohřbu ráno do Národního muzea telefonickou zprávu od bratra Kiviho a tak jsem byl jedním z asi dvaceti skautů v civilu, kteří se pohřbu zúčastnili. Na závěr obřadu byla bratru Plajnerovi zahrána italská modifikace večerky. Brzo pak došlo v průběhu polistopadové sametové revoluce k obnově českého a československého skautského hnutí a Plajnerovy historické spisy byly souborně vydány na CD a jedna část samostatně tiskem. Některé texty bratra Plajnera a dalších autorů vydal zřejmě ještě i za totality v xeroxované formě bez fotografických příloh brněnský Šrámizdat (Břetislav Škaroupka).

K: A Ty sám jsi byl „u toho“ při poslední obnově Junáka velice aktivně, že ano?

P: Díky mým osobním kontaktům s bratrem Edou Pachmannem jsem byl včas o všem informován a intenzivně jsem se podílel na obnově Junáka, byl jsem koptován do Ústřední rady Junáka a stal jsem se tiskovým mluvčím Junáka. Umožnila mi to skutečnost, že jsem pracoval v Národním muzeu a byl jsem v těch revolučních dnech prakticky stále k dispozici. Pozoruhodné bylo, že v té době Svobodná Evropa ještě vysílala z Mnichova a několik nás jí z pražského skautského ústředí telefonicky předávalo informace o průběhu obnovy Junáka. Svobodná Evropa je pak zařadila do svého vysílání. Několik se mi podařilo dokonce si z toho vysílání informace nahrát. Aktivně jsem se podílel na slavnostním obnovujícím zasedání 2. prosince 1989 v Městské knihovně v Praze. Rád v té souvislosti vzpomínám na rozhovor s Věrou Čáslavskou, která tam přišla skauty pozdravit. Poznal jsem se tam také s bratrem Honzou Pískem a jeho dcerami. Velmi nás to sblížilo. Ve dvou po sobě následujících sněmech Junáka jsem byl řádně zvolen do ÚRJ a pokračoval jako tiskový mluvčí Junáka a člen redakčních rad skautských časopisů. Eda Pachmann mě inspiroval k mnoha skautským činnostem, o kterých jsem neměl ani tušení. Podle mě je velká škoda, že z důvodů, které v podstatě dobře neznám a nerozumím jim, více méně v Junáku skončil (?), věnoval se potom činnosti evropského rozsahu a významu a cestování, a poměrně brzy náhle zemřel. V té době jsem také postupně poznával mně dříve neznámé skauty a skautky různých kvalit a různé politické orientace, abych se časem přesvědčil o tom, že leccos či mnohé v Junáku se děje zcela jinak, než jsem předpokládal a přiznám se, než jsem jako „venkovský balík“ také očekával. Vzájemné mezilidské vztahy mezi některými skauty a skautkami byly děsivé a v rozporu se skautskými zásadami. Někteří skauti vystupovali a chovali se tak, jako by doslova měli monopol na jediné správné jejich stanovisko a jediný správný názor ke všem zásadním skautským problémům. Vzájemné osobní slovní střety mezi nimi byly velmi drsné a značně bezohledné. Patrné to bylo jak v Junáku, tak i ve Skautském oddílu Velena Fanderlika. Trvalo nějaký čas, než jsem tento stav pochopil. Uvědomil jsem si, že *všechno je jinak. Ztráta iluzí byla značná a velmi bolestivá.* To mě vedlo k tomu, že jsem ze všech funkcí na ústředí odstoupil. Zamýšlel jsem se nad těmito problémy ve své úvaze *Byl jsem u toho.* Překvapení byla častá. Šlo mimo jiné o značný počet straníků a spolupracovníků StB i ve vysokých funkcích, kteří byli občas odhaleni, aniž se to u těch osob očekávalo a předpokládalo, a aniž to mělo nějaké důsledky, ale nejen jich. Nevybavuji si, že by se někdo z nich omluvil. Na tuto smutnou skutečnost upozorňoval také děčínský bratr Kay. Samozřejmě jsem se snažil vnímat i skauty – mukly, oběti obou totalitních režimů, kterých existoval také značný počet.

K: Rozčarování nepostihlo jen Tebe.

P: Ano, je to tak. Měl jsem svým způsobem docela štěstí. Během svého působení na ústředí jsem totiž navázal kontakt s děčínským skautem Ing. Karlem Lešanovským - Kayem a ivančickým Ing. Zdeňkem Navrátilem – Fetiškem. Ukázalo se, že jsme naladěni na stejné vlně a vytvořil se mezi námi důvěrou naplněný přátelský a bratrský vztah, který, jak se ukázalo, mě inspiroval ke skautským činnostem, což mě dříve ani nenapadlo a podobnou činnost jsem u sebe ani neočekával. Já jsem oba totiž poznal na základě jejich skautských textů, Kayových především skvělých dokumentačně doložených skautských historických textů, Fetiškových pozoruhodných filozoficko-historických skautských textů,

oslovil jsem je, a naše osobní a písemné kontakty trvaly až do jejich odchodu na věčnost. Vyžádal jsem si jejich texty a seznámil jsem se s nimi. Spolupracoval jsem také s bratrem Milošem Blažkem – Merkurem mimo jiné na telefonickém provádění korektur skautských textů, které bratr Merkur vydával prostřednictvím Ekumenické lesní školy, a kterou svého času vedl. A tento triumvirát Kay – Fetišek – Merkur mě po delší úvaze přivedl k tomu, že jsem začal uvažovat o psaní skautských textů, kterému se od té doby již řadu let věnuji. Zaměřil jsem se v nich na historii, filozoficko-historické a svým způsobem také i praktické problémy skautského hnutí.

K: Takže inspirátorů jsi měl několik. A jak jsi obohatil fond SOVF?

P: Přispěl jsem do Almanachu Skautského oddílu Velená Fanderlika; text skvělým způsobem graficky zpracoval bratr PePa. Některé moje skautské texty byly zveřejněny v příloze SOVF u webové stránky Konfederace politických vězňů ČR. Toto vydávání přílohy SOVF však bylo náhle ukončeno pro diktátorský cenzurní postoj jednoho skauta a funkcionáře KPV ČR. V poslední době se rozjíždí vydávání těchto textů (i zpětně) na webové stránce Skautského oddílu Velená Fanderlika, což mne velmi těší. V technické spolupráci se sestrami Tiki a Zuzkou vydal děčínský Kay v roce 2009 CD *Komunismus a skauti komunisté*, které pak bratr Merkur vydal tiskem v rámci ELŠ, ivančický Fetišek v roce 2010 vydal CD *Na cestu k Hoře*, v roce 2009 jsme pro Skautský oddíl Velená Fanderlika za autorské spoluúčasti několika dalších skautů vydali CD *Skautský oddíl Velená Fanderlika: Svědomí českého skautingu*, a já jsem vydal v roce 2011 CD *Skauting – můj život a poslání*. Vše všichni ve vlastní režii. Velmi jsme si cenili pomoc sester Tiki a Zuzky. Bez jejich pomoci by tato CD nebyla vydána. Paradoxem bylo, že se v SOVF projevil a prosadil tvrdý, svým způsobem bezohledný a nekompromisní pragocentrismus, bohužel především u dvou pražských skautů-muklů. Vůdce SOVF byl pro ně jen trapnou a nepotřebnou figurkou, kterou naprosto ani jeden z těch dvou nerespektoval a v podstatě naprosto ignoroval. Obávám se, že Skautskému oddílu Velená Fanderlika činnost těch dvou pragocentristů velmi ublížila a výrazně ho poškodila. Velmi mě to bolelo a vedlo to k mému odstoupení z funkce na dva roky řádně zvoleného vůdce SOVF. Krátce před svou smrtí se mi jeden z těchto pragocentristů na skautské výstavě v Nižboru omluvil.

K: Bratr Josef Přeč – PePa většinu Tvých textů zcela nezištně vtiskl grafickou úpravou výtečnou fazonu, za což si zaslouží „nehynoucí díky“. Zmínil jsi bratra Fetiška, který již nedávno odešel na věčnost.

P: Nevzpomínám si, jak jsem na internetu objevil Fetiškovy převážně skautské texty, které mě velmi zaujaly. Získal jsem Fetiškovu e-mailovou adresu, napsal jsem mu, on na můj e-mail reagoval a vytvořil se mezi námi přátelský a bratrský vztah, který narušil teprve Fetiškův odchod na věčnost. Při přípravě skautských textů mezi bratrem Fetiškem a mnou probíhala pozoruhodná spolupráce, která se nám velmi osvědčila. My jsme si e-mailem navzájem posílali syrové texty ke komentáři, což k naší naprosté spokojenosti vedlo ke zkvalitnění našich skautských textů. Ano, naše vzájemná spolupráce v těchto souvislostech se nám velmi osvědčila. V několika mimořádných případech jen v omezeném rozsahu něco podobného proběhlo mezi děčínským Kayem a mnou.

K: Když čtu Tvé texty, vždy mne zaujme Tvoje metoda přímo vědecká.

P: Protože jsem vědecký pracovník, některé mé texty byly vytvářeny v podobné úpravě, většina ovšem v obvyklé formě. Soustředil jsem se převážně na historické a v jistých souvislostech i filozofickohistorické a jiné skautské problémy. Vyhledával jsem staré i mladší české texty, seznamoval jsem se s nimi a čerpal z nich inspiraci. Byl jsem nejprve v poštovním a později v e-mailovém kontaktu s některými zahraničními experty, což mi velmi chválil a obdivoval děčínský bratr Kay. Šlo mimo jiné o bývalého diplomata, skautského experta na Roberta Baden-Powella Mario Sicu, Eduarda Valloryho a jeho barcelonskou disertaci a knihu o světovém skautingu dokonce přeloženou do češtiny, a mnozí další. Čechoameričan Jožka Vajdak - ač nebyl skaut - mi obstaral řadu skvělé zahraniční skautské literatury. Když jsem připravoval text o skautském hnutí a svobodných zednářích, byl jsem dokonce v kontaktu s ředitelem britského ústavu svobodných zednářů, který obdivoval zednářsko-skautskou literaturu, kterou se mi podařilo získat. Zcela mimořádné inspirace se mi dostalo od vnuka B-P Michaela Baden-Powella, skauta a velmistra australské *Baden-Powell Lodge No. 488*, se kterým jsem byl dlouhodobě v kontaktu. Bohužel před časem zemřel. Prostřednictvím e-mailu jsme spolu diskutovali o jeho dědečkovi Robertu Baden-Powellovi, zakladateli skautského hnutí. Michael mi některé souvislosti vysvětlil, stejně tak, jako mi poslal informace o společných akcích australských skautů a australských svobodných zednářů. Snažil jsem se v některých svých skautských textech, pokud to bylo vhodné, citovat nejen naši, ale hlavně zahraniční skautskou literaturu, abych ji přiblížil čtenáři.

K: Doufám, že tento rozhovor není poslední, a tak Ti srdečně děkuji, milý bratře, a těším se na další internetové setkání.

P: Rád jsem Ti vyhověl. Také se těším na pokračování.

Obrazová příloha

*„Člověk žije tím, co udělal a rozdal, tím,
že potěšil a rozzářil oči, tím, že hořel,
aby se druzí ohřáli.“*

Rudolf Plajner

Rudolf Plajner – Táta
*5. dubna 1901 Prostějov
†23. června 1987 Luka p/Medníkem

Odkazy

https://cs.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Plajner;
Skautský oddíl Velená Fanderlika:
<https://sovf.cz/>;

Bratr Péguy devadesátníkem:

<https://www.so-novinky.obadalek.cz/wp-content/uploads/2019/10/90-let-Ji%C5%99%C3%ADho-%C4%8Cejky-Peguyho.pdf>

Milí přátelé Ekumenické lesní školy,

rádi bychom Vás pozvali na XXXIII. ročník semináře Ekumenické lesní školy, který se uskuteční v termínu **7.–9. února 2025** a to v nádherném prostoru **kláštera Františkánů**.

Seminář je určen jak pro skauty, tak i pro neskauty.

*Těšíme se na společné setkání,
Tým semináře Ekumenické lesní školy*

viz odkaz: <https://els.skauting.cz/seminar/>

Vzpomínka na bratra Merkura

Přátelé, rád a krátce v tomto příspěvku vzpomenu na zakladatele naší lesní školy, na bratra Miloše Blažka – Merkura. A to přesto, či právě proto, že od jeho smrti uběhlo dlouhých pět let.

Merkur byl mužem modlitby, a tak jsme se rádi a často k jeho modlitbě připojili – přenášel na nás radost a sílu proseb a děkování Bohu, zcela přirozeně. A stejně tak to bylo i při letošním běhu Emeis, byl tam na břehu řeky Oslavy, v Lesním Hluboké s námi. Modlí a přimlouvá se zasloužilí mladší sestry a bratry nestále. Merkur miloval přírodu a byl připraven o jejich krásách, stejně tak i krásných lidských dílech, velmi mile, avšak s hlubokou myšlenkou, pohovořit. Rád jsem s ním procházel naše hory a údolí, měl vždy připravený krásný příběh, který místo, jež jsme navštívili, určitým způsobem „dokreslilo“ a zůstalo v našich srdcích, neboť zde jsme přeci byli s Merkurkem. Jednou mi vyprávěla Merкуроva dcera Anežka, že v době, když se tatínek vrátil z komunistického vězení, nemohli vlastně nikam jezdit. Žádná rekreace, dovolená, vše bylo pod dohledem policie a vše bylo zakázáno. A tak je bral do hor, kde se toulali s maminkou, bráchou a druhou sestrou, třeba i měsíc. Malá Anežka již tehdy obdivovala, jak tatínek dokázal nést vybavení pro stanování celé rodiny sám. Jak dokázal najít studánku, když byla velká žízeň, jaká krásná místa dokázal vybrat pro přenocování. A do civilizace se vraceli v neděli, aby mohli na mši svatou.

S úctou Pade

Odkaz na celý článek [zde](#)

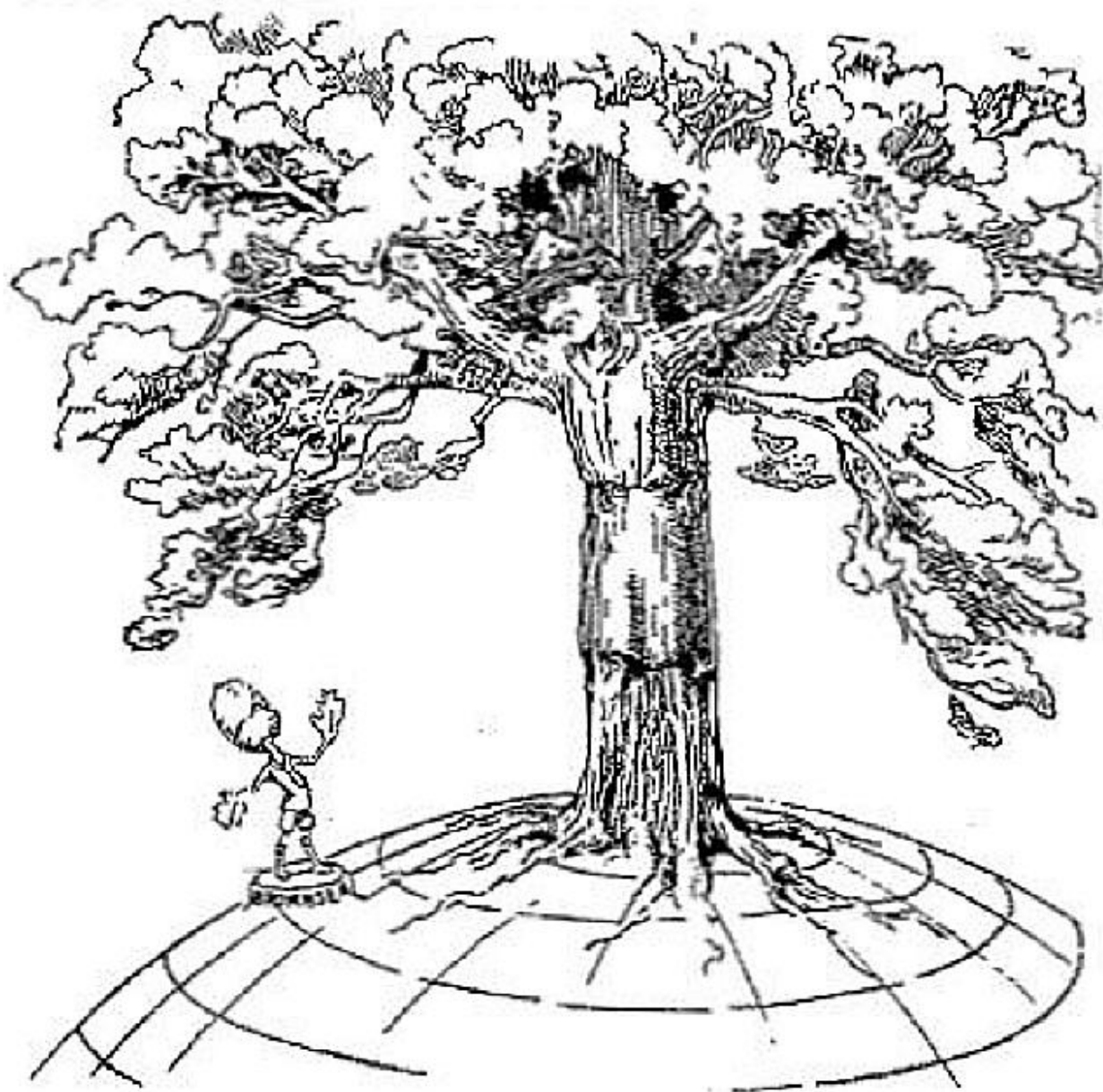
HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Stopy zakladatele

Přeloženo z „Spuren des Gründers“
Ca 650 citátů ze spisů Lorda Roberta Baden-Powella,
zakladatele světového skautského hnutí
Soubor sestavil Mario Sica, do němčiny přeložil Anton Markmiller
Düsseldorf: Georgs-Verlag, 1988
*(Ukázka z připravované české verze, která vznikla díky inspiraci
ses. doc. Ivy Vaňkové, připravili D. a L. Houskovi)*

Rozloučení sboru nositelek ŘST a Svojsíkova oddílu z r. 2019 se ses. Ivavou viz:
<https://so-novinky.obadalek.cz/wp-content/uploads/2019/04/Iva-va-odesla-na-vecnost.pdf>.

Ze žaludů vyrůstají mohutné stromy. Ze žaludů, které vysadili skauti na Brownsca Island, se rozrostly větve do celého světa.

Jsme hnutí, nikoli organizace. +/

Pracujeme na základě „lásky a vlastních zákonů“.

(také: „Nejsme organizace řízená směrnicemi, ale hnutí, povzbuzované motivací“, a listopad 1937: „Jsme přirozené hnutí vedené spíše láskou, než nařizenými“ – v originále poznámka Lady Olave Baden-Powell)

Skautské hnutí

Pro vedení našeho hnutí platí jen dvě teze. Jedna je, že jsme velmi pružná instituce. Když některému skautskému vůdci cíle našeho hnutí nevyhovují, může se svobodně rozhodnout, že odejde a uplatní se někde jinde. Druhou tezí je, že mezi námi vládne duch bratrství, chuť hrát hru, a že každý si hraje na svém hřišti. Toto mohu všem co nejvšeleji doporučit, protože je to základem úspěchu v hnutí, jako je naše.

Z rozhovoru na konferenci v Manchesteru, Velikonoce 1914.

☪

I když naše cíle a metody (v chlapeckém a dívčím skautingu) jsou prakticky identické a stejného původu, zjistili nezúčastnění, jako pozoruhodné (a poznamenávali), že my vlastně nespolupracujeme. Osobně vidím ve spolupráci obou stran podstatnou výhodu ve větší síle a přínosu pro obě strany.

listopad 1919

☪

Skautky a skauti I. třídy

Chlapec nezjistí skutečnou cenu skautské výchovy, dokud se nestane skautem I. třídy.

únor 1914

☪

Skautka, která se spokojí s tím, být jen u toho a být skautkou druhé třídy, je jen dívkou třetí třídy.

☪

Bývalí skauti a skautky

Mezi dospělými jsou další miliony těch, kteří prošli naší výchovou, nejen pokud jde o charakter, zdraví, aktivní ochotu pomáhat a vlastenectví, ale také v širším smyslu o vzájemné přátelství a bratrství nehlédě na třídní původ, náboženské vyznání nebo původ z jiné země, než je naše.

Z toho roste kvas, zpočátku malý, a přece denně rostoucí mezi muži a ženami v každém národě, napíňovaný vzájemným kamarádstvím a vůlí po míru.

1931. (stejná myšlenka také na Jambore, leden 1937)

☪

Naším cílem je vedení pokud možno co nejvíce decentralizovat, abychom zabránili byrokracii zeleného stolu, a umožnili tak místním skupinám co možná nejvíce demokratické autonomie.

☪

Jsme spíše bratrstvo než organizace, podněcování spíše duchem a nepsaným zákonem loajality než tištěnými pravidly a předpisy.

květen 1926

☪

Skautský zákon je základem, na kterém spočívá veškerá skautská výchova.

☪

Všechny sliby jsou důležité a neměly by být nikdy porušovány. Ale jestliže něco slíbíš na svou čest, měl bys spíše zemřít, než abys takový slib porušil.

☪

Skautky – to je sesterství. To znamená, že jeho členky od vrchu až po základ jako sestry – starší a mladší sestry – spolupracují s radostí na daném úkolu.

☪

Osobně přiznávám, že považuji z obou hnutí (skautek a skautů) – větev dívek za důležitější, protože ovlivňuje ty, které budou matkami příští generace chlapců.

☪

Pojem „skautky“ by měl zprostředkovat představu o romantice a dobrodružství, ovšem současně obsahuje jejich budoucí odpovědnost za výchovu chlapeckého kmene a za to, že společně dovedou své děti na správnou cestu.

☪

Chování skautského vůdce je nejdůležitější, protože chlapci utvářejí svůj charakter z velké míry podle něho. Proto je jeho povinností, aby se na základě vlastního postavení díval dále, než jen na vlastní názory a byl připraven kdykoli potlačit své city, jde-li o dobro celku. To je pravá disciplína.

☪

Úspěšná skautská vůdkyně nikdy nehoní – vede!

☪

Skauting je školou občanství – cestou znalostí životních podmínek v lese.

☪

Skauting je hra pro chlapce pod vedením chlapců, při které starší bratři vytvářejí zdravé prostředí a mohou je podněcovat ke zdravým činnostem, což jim pomáhá k tomu, aby se stali dobrými občany státu.

☪

Skauting není věda, která by se měla důstojně studovat, a není to ani sbírka předpisů a textů. A ještě méně je to vojenský kodex, který vnucuje chlapcům disciplínu a potlačuje jejich individualitu a iniciativu. Ne, je to radostná hra pod volným nebem, kde „boy-men“ a chlapci sdílejí společná dobrodružství jako starší a mladší bratři, kde získávají zdraví a štěstí, zručnost a ochotu pomoci. „Boy-men“ – myslí se tu připravenost dospělých sdílet životní skutečnosti a životní perspektivy mladistvých a být jim při jejich vývojovém procesu účastnickým partnerem.

☞

Cíl skautingu

Nejvyšším cílem skautského hnutí je podchytit charakter chlapce v jeho stádiu vřelého nadšení, přetavit ho do správné formy a povzbudit a rozvíjet jeho individualitu k tomu, aby se chlapec uměl sám vychovávat tak, že se stane dobrým člověkem a cenným občanem své země.

(také leden 1914: „aby se stal čestným a mužným kamarádem s bratrským pocitem pro druhé“)

☞

Cílem výchovy skautek je za jakýchkoli okolností vytvořit pro naše dívky řadu zdravých, radost přinášejících činností, během kterých mají potěšení z toho, že jim zprostředkovávají cestu výchovy mimo školu ve čtyřech specifických směrech:

- pro charakter a inteligenci,
- pro zručnost a umělecká řemesla,
- pro tělesné zdraví a hygienu,
- pro službu druhým a kamarádství.

Prohlášení ke skautkám

☞

Skautská výchova se snaží udělat z chlapců lepší lidi, otevřeně řečeno džentlmeny; v terminologii Bernarda Shawa někoho takového, kdo nebere ze světa víc, než mu svět dává.

červen 1919

☞

Cílem skautské výchovy je zlepšit úroveň našich občanů, hlavně jejich charakter a zdraví; sebestřednost nahradit službou (pro druhé), vychovat chlapce, aby byli tělesně i duševně fit, s cílem, aby využili své schopnosti pro službu společnosti.

Předmluva, 1940

☞

Ve skautském hnutí je naším cílem poskytnout co možno největší pomoc tím, že přeneseme na zem Boží království a vstoupíme do života mládeže vědomí nesobecké dobré vůle a spolupráce v každodenní praxi.

Projev na Konferenci pro komisaře skautů a skautek, 2. července 1926

☪

Povinnost

Skaut pracuje, protože to je jeho povinnost, ne kvůli uznání.

(také: „Skauti nebo skautky nesmí přijímat odměnu, protože chtějí být prospěšní nebo zdvořilí.)

☪

Splň nejdřív svou povinnost, a pak získáš svá práva.

☪

Skaut není ulejšák. Častěji se snaží poskytnout ostatním víc, než svůj podíl na práci.

☪

V hnutí neexistuje žádná náboženská „strana“. Vše se zakládá na náboženství, tj. na poznání Boha a služby jemu.

listopad 1920

☪

Sebekontrola utváří tři čtvrtiny charakteru.

☪

Sobectví

Kdyby se mne někdo ptal, která neřest ve světě převládá, řekl bych egoismus.

☪

Egoismem ještě nebyl vytvořen žádný národ.

☪

Měli byste se vždy spoléhat sami na sebe, a ne na to, co pro vás mohou udělat jiní. „Pádluj si sám svou kánoí“.

☪

Skaut je „čistý v myšlení, slovech a skutcích“. Ví, jak se má zachovat ke sprostému klukovi.

Hra je prvním velkým vychovatelem – platí to jak pro zvířata, tak i pro lidi. Hrou učíme vlčata drobné věci, což by je mělo naučit, aby byli schopni dělat vážně velké věci.

V Jižním moři jsou miliony různého malého hmyzu, které vytvářejí postupně korálové útesy, dokud nevytvoří celý velký ostrov. To dokazuje, že je možné, když se mnoho lidí spojí v zájmu velké práce – jak se o to pokoušejí skauti, když se cvičí vytvářet přátelství a dobrou vůli jeden pro druhého, že se jednoho dne mohou stát přáteli všechny národy.
(stejná myšlenka v Jamboree, leden 1924, a předmluva (1940),)

Epilog

Většina z nás, kteří zaseli semínka, nebude vzhledem ke své povaze zde, aby se mohli dívat na sklizeň. Můžeme být vděční, dokonce se můžeme radovat, že naše sklizeň již pokročila tak daleko.

TS, duben 1940 (rep. BPO, 179)

Modlitba Zakladatele

Otče nás všech,

scházíme se tu dnes před Tebou ve velkém počtu ze zemí, z nichž pocházíme a ras, které zastupujeme, jednotliví však v našem bratrství pod Tvým Božským otcovstvím.

Stojíme před Tebou se srdci šťastnými a vděčnými za vše dobré, co jsi nám udělal, a s díky za to, že naše hnutí bylo díky Tvé vůli tak úspěšné. Jako výraz našich skromných děků bychom chtěli na Tvůj oltář přinést takovou oběť, jakou jsme sami schopni nabídnout ve službě druhým.

Prosíme Tě o to, abychom zde v našem společenství pod Tvým Božským vnuknutím získali širší pohled, jasnější představu o všem tom, co se před námi otvírá, a o našich možnostech. Tak potom budeme moci pokračovat a s posílněnou vírou nést dále naše poslání při upevňování ideálů a sil lidstva, lepším pochopením uvádět v život Tvůj šťastnější zákon Míru a Dobré vůle na zemi.

+/ Napsáno zakladatelem pro použití při mezinárodních setkáních

Tento výňatek poskytli manželé Houskovi členům Svojsíkova oddílu. Zda celý překlad vyšel, není redaktorovi Zpravodaje známo – bude-li později k dispozici, bude zveřejněno. Jelikož byla pro toto uvedení použita pouze xeroxová kopie, omlouváme horší kvalitu.

NAVŽDY ODEŠLI

Navždy odešel bratr

ing. Rudolf Zlobický – Čudla

(*20. 7. 1921 †9. 7. 2024)

Bratr Zlobický se narodil v Kroměříži v rodině vedoucího pracovníka firmy Baťa. Později, až do znárodnění, měl jeho otec malou obuvnickou továrnu v obci mezi Opavou a Zlínem; posléze se rodina přestěhovala do Opavy. V době, kdy rodina žila ve Zlíně, se jako osmiletý poprvé setkal se skautingem.

Gymnázium studoval Rudolf Zlobický nejprve v Olomouci a pak v Opavě. V Praze nakonec vystudoval stavební vysokou školu. Během studia chodil do pěveckého sboru (kde se seznámil se svojí pozdější manželkou; měli jednoho syna). Po dostudování se přestěhoval br. Zlobický do Teplic, kde byl projektantem vodohospodářských staveb.

Zásadám skautingu byl věrný po obě obnovy - v r. 1945 a v roce 1968. Když se po roce 1989 potřeť obnovila skautská činnost, začal se opět aktivně zapojovat do fungování skautingu v Teplicích na pozici tajemníka v okresní radě Junáka. Zařídil také skautskou klubovnu, která funguje dodnes. Pro středisko Doubravka Teplice vykonal, co jen mohl (sháněl peníze a tím pomáhal udržovat organizaci v chodu), za což obdržel nejvyšší krajské skautské ocenění – Zlatý řád Přemysla Oráče; do posledních chvil zde byl členem oddílu OS. Střediskové rozloučení viz nekrolog: https://so-novinky.obadalek.cz/wp-content/uploads/2024/07/Cudla_strediskovy_nekrolog.pdf.

Částečně se zasloužil také o restauraci židovského hřbitova v Sobědruhách tím, že na něj upozornil potomky pohřbených.

Při odchodu do penze si Rudolf Zlobický udělal průvodcovský kurz a dalších 15 let prováděl lidi po Evropě (např. v Řecku, Itálii, a dokonce i po USA). Dokud mu to zdraví umožňovalo, byl členem Klubu českých turistů a aktivně putoval i po naší vlasti.

Byl celoživotním sběratelem autíček a modelů autobusů. Před několika lety většinu své sbírky věnoval duchcovskému muzeu, kde z ní vznikla expozice. Nesbíral však pouze autíčka, ale také různé figurky, obrázky atd., jak je vidět na fotografii.

V obci Sobědruhy u Teplic se také nakonec usídlil a postavil si zde dům, ve kterém žil až do odchodu k věčnému skautskému ohni.

Vyznamenání doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle obdržel br. Čudla v roce 2014; v nejstarší věkové skupině tohoto oddílu bude jeho památka trvale zachována.

Foto: se studenty Gymnázia Teplice při záznamu do projektu Post Bellum "Příběhy našich sousedů".

Sestra Eliška Danielová

(*11. 8. 1930 †10. 7. 2024)

navždy opustila řady Junáka ve Znojmě v nedožitých 94 letech.

„Sestru Elišku jsem poznala v roce 1990 a bylo to přátelství až do konce. Teď když mezi námi není, bude mi chybět. Oceňovala jsem na ní slušnost, umělecký cit, vyrovnanost, krásný pohled a jistou sympatickou noblesu.

Narodila se 11. 8. 1930 v Jihlavě a už od mládí projevovala smysl pro umění – malovala, modelovala a šila. Vystudovala Střední průmyslovou školu, obor keramika a užitá plastika. Po maturitě nastoupila do podniku Stavoprojekt v Jihlavě a práce ji zavedla do Znojma. Zde poznala svého budoucího muže, usadila se a založila rodinu. S manželem vychovali dceru Elišku a syna Libora. Pracovala v závodě Keramia jako modelářka a výtvarnice a to do roku 1970. Pak ve stejném zaměření působila až do důchodu v keramickém závodě v Kravsku. Výrobou keramiky a malováním se věnovala i pak. Čas trávila i na zahradě pod Kraví horou u Dyje. Pomáhala vychovávat vnoučata i pravnoučata. Poslední léta statečně bojovala s některými zdravotními problémy, které ji bohužel porazily. Ještě před rokem měla výstavu svých děl v Domě umění a do brněnské televize poskytla rozhovor. Ráda jsem se zaposlouchala do jejího vyprávění, vzpomínek. Vybavuji si, že mi povídala, že jako malá holka vítala v Jihlavě na nádraží sestru náčelní Olave Baden Powell. Bohužel nevím, o jaký rok se jednalo */. Pamatovala si, že na ni Olave působila jako noblesní dáma.

Pak se ke skautingu dostala ve Znojmě po roce 1990. V okresní radě Junáka se starala o výchovu, skvěle vedla kroniku střediska Znojmo a podílela se na výtvarné činnosti – výroba pohlednic, pořádání výstav o skautingu, šití oddílových vlajek. V letech 2009 až 2019 vedla klub oldskautů OS14 a poté se aktivně zapojovala do jeho činnosti. Byla členkou Svojsíkova oddílu. Poslední úkol – po technické stránce dotvoření střediskové kroniky - se jí už nepodařilo uskutečnit,

Ale Eliško, my to za Tebe doděláme. Moc Ti děkujeme za Tvoje podněty, skutky a budeme na Tebe s radostí a láskou vzpomínat.“

Za oldskauty Znojmo

Šárka Stehlíková - Oliva

Že měla sestra Eliška výrazný smysl pro krásu i praktické užití krásných předmětů, dokládá i její snímek s vystavenou užitnou keramikou.

Jako dlouholetá skautka se zvláště po třetím obnovení Junáka aktivně podílela na skautském dění ve Znojmě a dalších akcích Junáka jako činovnice.

Následně byla v roce 1996 ses. Eliška vyznamenána doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle za podíl na obnově skautingu. Patřila do Jihomoravské družiny SO (v posledních letech však byla jen v písemném styku s družinovým rád-cem). V

nejstarší věkové skupině tohoto oddílu zůstane její památka trvale zachována.

Dana Seidlová - Pirátka

(*12. 12. 1929 †12. 8. 2024)

Dana Seidlová, za svobodna Guthová, se narodila 12. prosince 1929 v Čáslavi. Otec Gaston Guth byl lesním správcem na loveckém sídle knížete Schwarzenberga, zámku Hraběšín, situovaném jihozápadně od Čáslavi, maminka Helena se starala o domácnost. Za II. svět. války se jim dařilo načerno vypomáhat s potravinami lidem z měst. V roce 1944 se musela rodina z popudu nacistické nucené správy zámku vystěhovat do tvrze ve Vlachově Březí. Zde se dočkali osvobození americkou armádou. Po válce zaměstnali jejího otce Schwarzenbergové na zámku Orlík. Dana studovala gymnázium v Praze, kde ji Vlasta Koseová přivedla k dívčímu skautingu. V roce 1948, v době komunistického převratu, po odmaturování vystudovala obor porodní asistentky v Liberci. Do zaměstnání dostala umístěnku do Jilemnice, pracovala i v Semilech. Rodinu převrat v roce 1948 tvrdě postihl, protože když Schwarzenbergové opustili republiku, otec přišel o práci a komunisté ztěžovali Guthovým jejich existenci „protože pracovali pro buržoazii“. Dana nemohla vystudovat vysněnou medicínu (vyloučili ji po čtyřech měsících studia).

Po událostech roku 1968 se v roce 1969 již provdaná Dana Seidlová rozhodla se svou rodinou emigrovat do Německa a poté do Švýcarska. Dlouhá léta žila ve Švýcarsku, v exilovém skautingu organizovala skautské tábory pro děti nejen ze Švýcarska, ale také z Německa, Francie a později i z USA. Posledních devět táborů po sametové revoluci (1990–1999) organizovala také jen pro české děti. Přispívala svými články do Zpravodaje Čechů a Slováků ve Švýcarsku. Udržovala spojení s rodným Československem a podporovala myšlenky Charty 77.

Po listopadu 1989 se vrátila do Čech a zapojila se do našeho skautingu. Byl jí udělen čestný doktorát jako významné emigrantce, které totalitní režim zabránil ve studiích. Dočkala se přijetí Václavem Havlem na Pražském hradě a provázela ho na oficiální cestě do Švýcarska v listopadu 1990. V roce 2017 se natrvalo přestěhovala do Prahy. V roce 2019 byla vyznamenána skautským Řádem Stříbrného trojlístku – viz webová stránka Křižovatky Junáka na <https://krizovatka.skaut.cz/vyznamenani/skautska-vyznamenani-a-jejich-strucna-charakteristika/2021-02/nositelky-radu-stribrneho-trojlistku>.

„Na schůzky Pražské družiny SO docházela, dokavad jí to zdraví dovolilo. Poslední roky trávila v Domově třetího věku Zity Kabátové v Praze, byly jsme v kontaktu, často jsme si telefonovaly - vždy se zajímala o sestry i bratry z naší družiny a chtěla vědět, co podnikáme“, uvádí rádkyně Pražské družiny SO Vladimíra Hůlková - Amálka.

Celý život pracovala jako zdravotní sestra. Byla velice skromná a nijak nezdůrazňovala své zásluhy. Knížky, které vydala, popisují život v Čechách, kdy musela čelit několika nepříznivým osudům, i život ve Švýcarsku. Byla to statečná, odvážná žena, která nezapřela skautské myšlenky.

Doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddíle byla ses. Pirátka vyznamenána roku 1996. Její památka zůstane zachována nejen v Paměti národa (viz její profil <https://www.pametnaroda.cz/cs/seidlova-dana-1929>), ale i v rámci samotného Svojsíkova oddílu.

Junák v Uherském Hradišti i v Zlínském kraji
oznámil, že bratr

Ing. Jaroslav Hrabec – Tavi

(*20. 10. 1956 †24. 9. 2024)

předčasně navždy opustil jejich řady.

Br. Tavi byl rodákem z Uherského Hradiště, kde také prožil své mládí, po celý svůj život se zde věnoval profesnímu zaměření a jako místní patriot i veřejnému životu, a to jak tam, ve svém bydlišti, tak na okrese a na kraji.

Po vysokoškolských studiích získal titul inženýra a specializoval se na ekologii. Pracoval zprvu jako vedoucí referátu životního prostředí OkÚ Uherského Hradiště, později zde byl zástupcem přednosty OkÚ a naposledy vedoucím oddělení na Krajském úřadě ve Zlíně.

Byl činný také publikačně – např. v díle „Ochrana přírody a krajiny ve Zlínském kraji – minulost a současnost“ v samostatném sborníku anebo v publikaci „Pilotní vzdělávací program | Hostětín 2007/8 sborník přednášek“.

V Uherském Hradišti vstoupil do Junáka a intenzivně prožil jeho třetí obnovu. Jako již dospělý skautský vůdce byl dlouhodobě členem střediskové rady Psohlavci, vedoucím Klubu OS 292, dlouholetým předsedou okresní rady Junáka Uherské Hradiště a členem krajské rady Junáka Zlínského kraje.

Byl vyznamenán několika Medailemi Díků, zlatým stupněm Krajské medaile za rozvoj skautingu na Zlínsku a zlatým stupněm Medaile sv. Jiří.

S br. Hrabcem se rozloučili také kolegové ze Slováckého muzea v Uherském Hradišti slovy: „Navždy odešel náš milý dlouholetý člen Muzejního spolku v Uherském Hradišti Ing. Jaroslav Hrabec. Jardo, budeš nám chybět“. DOBRÝ DEN s kurýrem uvedl: „Smutná zpráva. Navždy nás opustil Jaroslav Hrabec, významná osobnost našeho regionu, skaut a milovník přírody.“

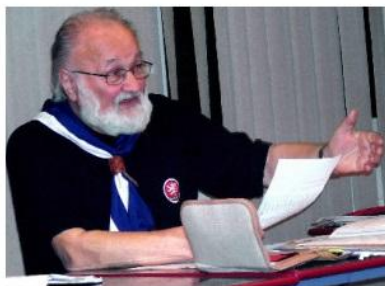
Vyznamenání doživotním členem čestného Svojsíkova oddílu mu bylo uděleno v roce 2019. Byl členem 10. družiny SO nesoucí jméno RNDr. Rudolfa Plajnera a v rámci SO patřil k nejmladším členům.

V paměti Svojsíkova oddílu mu bude natrvalo zachována čestná památka.

PŘED UZÁVĚRKOU

Ing. Jiří Žáček – Gog

Dne 9. září 2009 opustil naše skautské řady ve věku nedožitých 75 let.

V měsíci září 2024 vzpomínáme na to, že již uplynulo 15 let od odchodu br. Jiřího Žáčka - Goge z tohoto světa.

Byl instruktorem metodiky na Pražské lesní škole ABS i na Lesní škole OS a v posledu na České instruktorské LŠ; řadu let byl členem Náčelnictva Kmene OS (dnes Kmene dospělých Junáka) jako jeho velice aktivní tiskový zpravodaj. Byl také dlouholetým členem Svojsíkova oddílu, o jehož aktivitách a životě pravidelně podával zprávy v oldskautských Kmenových novinách ([viz všechny KN na webu Kmene](#))

dospělých Junáka). Odkaz jeho práce je dodnes znát na našem webu <https://sonovinky.obadalek.cz/sonovinky/>, kde vychází „v jeho duchu“ čtvrtletní zpravodaj SO.

**Krásné vánoční ztišení
a společnou radost
přeje redaktor NOVINEK !**

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výřatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!

Interní informace

Vladislav Jech
Jílovská 46
252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz